

אמא יקירתי¹

סוד כמוס עטופה דמעתך
מי זה יגלנה? רק בנך!

ראובן חי-פרץ²

רבתי! אם ברצונכם
הנני ואספר לכם
זה רק סיפור שהיה
או אולי זאת מעשייה³
חבריי צפון אפריקה המגורשים
שבקפריסין נקראו כושים
זממו לייסד למדריכים סמינריון⁴
ויתנו כלם ריאיון
השיעורים ניתנו כהלכה
ואת הביקורת אתחיל
ואלה יעמדו על הברכה
ישנו בחור אחד
שמו לכל ידוע זה גד
תחשוב בלי סיגריה ועישון
רועש וגועש כנחל קישון
בלי אצבעות לא יוכל דבר
ובלי מילים רק בתנועות
פיו יפתח לרווחה
ומגרוננו נשמע קול צרחה
בשקט ובנחת מעולם לא דיבר
ובדיבורו שאון והמולה מעורר
(בשקט) ינהם כים וישאג יריע וכולו כמשתגע
קולו, התידעו איך ערב?

¹ השיר אותר בארכיון לבון בתיק 23-420 – VI. על ידי דניאל בר-אלי ביטון. איכות הטקסט שופרה בידי אמיר רוגל

² ראובן חי-פרץ. נולד בקזבלנקה (מרוקו) 20.6.1930. העפיל לארץ ביום 15.7.1947 [וגורש] למחנות קפריסין יחד עם המעפילים שהגיעו באונית 'שיבת ציון'. חבר בסמינריון לחברי אפריקה במחנה 55.

³ המחבר כתב את שירו בכתוב חסר. תיקונים מינימליים נעשו בידי המהדיר דניאל בר-אלי ביטון

⁴ הסוכנות היהודית ארגנה קורס במחנה 55 למעפילי צפון אפריקה כדי להכשירם כמדריכים במחנה הקייץ וכמגשרים בין העדות המגוונות במחנה לאחר תקרית עם השומר הצעיר שהרימו דגל אדום וחגגו במחנה 55 שלוש שנים למהפכה הקומוניסטית.

ממש כקולו של עורב?
הוא חושב שקולו קול מחולל
ולאמת הוא דומה למיילל
ידמה כי הנהו זמר משובח
ובהרימו קול נובח וצורח!
בעת מדון וצרה בלי -
אומר ודברים הוא פונה לאלי -
סבוני, זה הארוך הידוע
ככליוור⁵ נגד הגמדים בקולנוע
הוא אהב החברים לבדח
בכל רגע" צרותינו" יפריח
אך דבר גרוע שניהם להרכיב משקפיים בחרו
אשר יעשה האחד, יעש השני
אחד לועס, שני אומר הלעיטני
והנה מה שקרה אחת פעם
גד עצוב ורוחו נפעם
ביקש סיגריה ולא מצא
ויגנוב למורה הקופסא
סיגריה שם בפיו ואש דולק
ולסבוני חברו מאומה לא חלק
ויגער בו הלה על מעשהו
ואת הקופסא חטף מידהו
עישנו להנאתם ובסתר הקופסא השיבו
וכדבר לא עשו, לשיעורים הקשיבו
גם סבוני לא יודע נגן
כאילו תאומים נולדו מבטן
בשיחה מתערב גם בחור שלישי
זה אשריאל השותק החרישי
שתקן אך אוהב הוא הבדיחה
שום דבר לא יגיד רק ח!ח!ח
כל דיבור, או מאמר, או שיחה

⁵ כגוליבר

תשובתו אך ורק ח!ח!ח!
ממולו יושב לו בספסל שם
העבה השמן מויאל המפוטם
ממשפחת גד סבוני הנהו
כי משקפיים הרכיב על חוטמו!
בשיעורים תמיד הוא מפוזר
ולפעמים גם מוותר
מעשיו כשלושת הראשונים
ובשיעורים מן האחרונים
כניסתו לחדר הקריאה כשורה
ראשו זקוף וקומה ישרה
אלא כביכול כמבקרים או המלמדים
סיגריה בין שפתיו תחובה כל היום
והוא שמח הרבה על הסיום
לא חלילה מפני שגמרנו בהצלחה
אלא למלאת את בטנו שכוחה
לכן בזה אני מודיע למלצרים
שישמרו היטב את הדברים
ואחרון אחרון לביקורת ולשיחה
זה חיים ילוז בעל השמחה
אוהב הלימודים ובעל-כישרון
אך דבר אחד בו חיסרון
דיבורו גדוש תמיד "גא"
במקום דאגה - דאגה
במקום חגיגה- חגיגה אומר
בקיצור על כבוד ה"גא" תמיד שומר
מחזה נהדר ונלהב
ממש כתינוק שמטפטף בגרונו החלב
את השיעורים תמיד מבקר